

Maria strávila rozjímáním samých věcí božských a rozmlouvala laskavě s svým nejmilejším dítětem, které v svém životě nesla. Její srdce nejináče než jako nějaká rozpálená pec v ní hořelo, neboť pod svým srdcem toho nesla, jenž jest oheň strávující, jak Písmo praví.^(b) Šla také s velikým pospícháním, aby tím dříve svou milou Alžbětu mohla spatřiti, a rozmejšlela sama u sebe, kterak jí má přátelsky pozdraviti a jí k tomu novému početí štěstí vinšovati.^(c) Vypravuje svaté Písmo, že svatá Alžběta od toho času, jak jest těhotnou učiněná byla, vždy se skrejvala a žádnému se vidět nedala. Když pak Maria k ní přicházela a ještě podál od domu byla, seznała to skrze Ducha svatého Alžběta, protož ihned na cestu se vydala a dosti daleko před město jí v cestu vyšla, kdež u jedné studnice spolu se sešly, kteráž až podnes poutníkům se tady putujícím ukazuje. Což samá Rodička boží svaté Brigidě vyjevila, řka: Když Alžběta u jedny studně se mnou se potkala a tu vespolek jsme se objaly a políbily, začalo to dítě v jejím životě se hýbati, poskakovati a předivným a nevypravitedlným způsobem se radovati. Podobně také i já v tu chvíli jakousi neobyčejnou radostí celá jsem naplněná byla, že jazyk můj sám od sebe o Bohu začal mluvíti a duše má pro velikou radost sama sebe nemohla pochopiti. Alžběta, podobně velikou radostí naplněná jsouce, hlasitě začala volati: Požehnaná jsi ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého.^(d)

Pomyslí, pobožná duše, jak veliké divy se tu daly, když Maria Alžbětu laskavě objala. Tu v duchu viděla, kterak svatý Jan v životě své matky před jejím dítětem na kolena klekal, její pak děťátko sedící Janovi požehnaní dávalo a jej od dědičného hříchu očist'ovalo a Duchem svatým naplňovalo.^(e) Tu hned Jan z veliké radosti začal poskakovati a jazykem anjelským malému Ježíši radostnou píseň zpívati.

Přítom také ihned v tom okamžení svatá Alžběta vyučená byla v poznání svatě Trojice, v poznání toho hlubokého tajemství vtělení Krista Pána, kterak totižto mocí Ducha svatého bez ublížení panenství počatý byl. Ó, jak velice se ta svatá matrona veselila, že na tu očima svýma patřila, kterou tak zdávna sobě vinšovala viděti, neb bezpochyby jakživa Boha prosila, aby jí tak dlouho života popřál, až by mohla matku Mesiáše viděti. Tuto pak viděla, že její prosba tak hojně vyplněná byla, že netoliko tu matku mohla uzříti, ale hodná byla i jí v svém domě přítomnou míti, kteráž vlastní a krevní její přítelkyně byla a skrze kterou tak mnoho milostí božských nabyła, že její dítě, ještě v životě zavřené, velikou radostí poskakovalo a plesalo. Kdo nyní bude moci vypraviti, jak veliká ta radost byla? Ó, jak velice svatá paní před Marií Pannou se ponížovala a jak velikou počestnost jí činila! Já nepochybují, že před ní na kolena klekla a s slzavýma očima takto k ní promluvila: Odkud' mi to pochází, že matka Pána mého ke mně přichází? Ó já bídna hříšnice, kterak jsem té milosti zasloužila, že netoliko matku Spasitele mého mohu viděti, ale ona sama přichází mě navštívit? Ó Maria, jak velikou milost mně prokazuješ? jak veliké požehnaní mému domu přinášíš? Neb hle, jak nejdřív slova pozdravení tvého jsem uslyšela, zradovalo se nemluvňátko v životě mém. Ty a ta-

kové řeči m
hojně po líc
Ó vy tři
a s vámi sro
nabyli. Ó p
zmała, co se
za tu velik
Jak velice se
jako v nějak
lil a hojným
tenkrát pot
za to milén
oúčastného
ty veliké mi
srdci, když
do svého d
a Bůh s tel
řiti a těch d
nětco málo
zbuzená ve
naný plod
ta potěšite
skončení t
a tvou pob
sím tebe, s
chodu Ježí
lila a mě z
Nyní so
svatým jsa
kých sobě
kou a rado
dřach můj
hoč' mě na
veliké věci
lení až do
myslí, srdc
rjmi věcm
se na milo
(jeho) nav
plná, že a